

Ændringsforslagene fattes under Forhandling.

Ordføreren: Efter den ret velvillige Modtagelse af mig ved 2den Behandling stillet Ændringsforslag til, har jeg sammen med nogle andre ærede Medlemmer tilladt mig i en anden Form at stille et lignende Ændringsforslag til § 6, og jeg skal kun i den Anledning tillade mig at tilføie, idet jeg iøvrigt henviser til Sagens forrige Behandling, at da der i Lovforslagets § 2, 2det Punkt, saaledes som det vedtoges ved 2den Behandling, er aabnet Byraadene en Udvei til at kunne behandle enkelte Dele af Kjøbstæderne med Hensyn til Hundeaagiften som Landdistrikt, og da der endelig ved den ved 2den Behandling indsatte § 5 er aabnet en Mulighed for, at enkelte Landdistrikter, der ligge tæt op til Kjøbstæderne, kunne behandles som Kjøbstad-distrikter med Hensyn til Hundeaagiften, have Forslagsstillerne ment, at der i Samklang dermed burde træffes en Bestemmelse om, at ogsaa enkelte Landdistrikter eller Dele af saadanne, som nærmest maatte siges i dette Tilfælde at have Lighed med Kjøbstæderne kunde komme ind under lignende Regler helt eller delvis. Man har derfor tilladt sig at stille det foreliggende Ændringsforslag under Nr. 1 til § 6. 2det jeg kun skal anbefale Ændringsforslaget til det høie Things Velvilje, skal jeg tillade mig at tilføie, at jeg holder mig aldeles overbevist om, at Vedtagelsen af dette Ændringsforslag ikke paa andet Sted vil forvolde Forslaget i sin Helhed nogen som helst Vanskelighed. Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 8 have Forslagsstillerne ment, at det var rigtigt at vedtage et saadant Ændringsforslag, for at det derved udtrykkeligt kan ses, at man hæver den gamle, og, man kan vel være enig om at sige, foreløbige Bestemmelse om, at i visse Tilfælde kan Cieren af en Hund første Gang kun tilpligtes til at betale halv Stadeserstatning. Man har derfor ment, at en saadan Ændring kunde være rigtig. Jeg skal med disse saa Ord paa Forslagsstillerens Vegne anbefale de stillede Ændringsforslag.

Justitsministeren (Melleman): Jeg har tilladt mig at stille nogle Ændringsforslag paa Blad Nr. 105. De tre første under Nr. 1, 2 og 3 hører sammen, idet Nr. 2 og 3 kun ere Konsekventer af Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 2. Det er egentlig ikke stillet, fordi jeg anser det for ønskeligt i og for sig at forandre Grendsen fra 16 Tommer til 20 Tommer, det er

egentlig mere stillet af Frygt for, at Paragrafen, som den nu lyder, ellers skulde berede Lovforslaget Vanskeligheder paa dets videre Veie, og sammenlignet dermed staar det for mig som en forholdsvis mindre betydelig Indrømmelse, man herved kunde gjøre til den modsatte Side; men i og for sig har jeg naturligtvis ikke Noget imod at blive staaende ved 16 Tommer. Det er altsaa væsentlig af Hensyn til ikke at berede Lovforslaget Vanskeligheder, at jeg har stillet dette Ændringsforslag. Ændringsforslaget under Nr. 4, som skal være til § 8 — det er nemlig stillet til den gamle § 7, nuværende § 8 — er nærmest foranlediget ved nogle Bemærkninger, som fremkom her foreleden af en æret Landsthingsmand (Grifftrup). Jeg tror nok, at det maaste har været Meningen med, og at det i alt Fald er rettest at indskrænke Bestemmelsen i § 7 til kun at gjælde i de Tilfælde, hvor det er paa offentlig Veie, Gade eller Plads, at man paa den anførte Maade forulempes af en Hund, og ikke f. Ex. paa Cierens Mark eller paa et Sted, hvor man ikke har Noget at gjøre. Jeg tror, at denne Ændring, som vist egentlig ikke er Andet, end hvad man dog formodentlig har ment med Bestemmelsen hele Tiden, ogsaa vil fjerne en Del af de Betænkeligheder, som ere fremkomne mod denne Bestemmelse, og derfor vil jeg anbefale Ændringsforslaget under Nr. 4.

3. Bederen: Ændringsforslagene under Nr. 5 og 6 kan jeg tiltræde, og det samme gjælder om det ene af de af den høitærede Minister stillede Ændringsforslag. Med Hensyn til Ændringsforslaget til § 8 tror jeg, at den Forandring, som der foreslaas, er hensigtsmæssig, men jeg kunde ønske, at de Buiier, som der foreslaas tilføiede, havde faaet Plads foran i Sætningen, saaledes at dette Stykke af Paragrafen kom til at lyde: de Hunde, som ved Politiets Foranstaltning kunne dræbes, hvis ikke Cieren holder dem hundne eller forsynede med Mundkurv, ere saadanne Hunde, som have for Bane at forulempe Folt ved paa offentlig Veie, Gade eller Plads at fare imod dem eller at forfølge dem. Saaledes vil der nemlig ikke komme til at staa, naar det nævnte Ændringsforslag vedtages. Jeg kan da ikke læse Sætningen anderledes, end som om der gjøres en Forskjel mellem det, at en Hund farer imod En, og det, at den forfølger En, saaledes nemlig at, hvis jeg kommer ind i en Mand's Gaard, og vedkommende Mand's Hund farer imod mig, eller har for Bane at fare imod mig, vil Cieren